

rigtigt, og derved vilde de Indvendinger undgaaes, der ere bleven fremsatte imod denne Bestemmelse, som ganske vist ellers i flere Tilfælde kunde synes at ramme dobbelt, kunde falde sammen med Regler, der findes paa andre Steder i Lovforslaget. Dette er jo en Vnndring, som man vistnok meget let vil kunne blive enig om, og som man let vil kunne foretage, og jeg betragter det derfor som et Detailspørgsmaal. Derimod kan jeg ikke være enig i, at man fra et principielt Standpunkt overhovedet maatte gjøre gjældende, at der ikke i en Lov af denne Art kunde optages de udførlige Bestemmelser om Straffene for Overtrædelse af Loven i det Hele. Jeg tror ikke, at det vil være gennemførligt, og i ethvert Tilfælde tror jeg ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man paa denne Maade vilde splitte Straffebestemmelserne ad, saa at man i Loven kun vilde optage, hvad der var Politibestemmelser, eller hvad der var beslægtet dermed, altsaa kun for Exempel vilde optage Bestemmelserne i § 5 og § 8, men derimod lade §§ 6 og 7 gaa ud, og henvise til den almindelige borgerlige Straffelov, samt henvise til, at der saa i den vilde være at foretage de Forandringer, som man antog for ønskelige. Det tror jeg ikke vilde være hensigtsmæssigt, jeg tror, at det vil være det Naturligste og, Nødvendigste, at der af Hensyn til den Befolkning, som Loven skal gjælde for, som skal bruge den, og som jo ikke ere Jurister, men Handlende, Børgfolk i det Hele, i Loven optages Alt, hvad der er at sige om denne Sag, at der i Loven optages udførligt, hvilket Straffeanpart der er forbundet med Overtrædelse af den, og det uden Hensyn til, om man derved kommer ind under, hvad der er optaget i den almindelige Straffelovbog, eller om det kun berøber sig paa de egentlige Politiforsøekers Omraade. Jeg skal i saa Henseende blot gjøre opmærksom paa, at man ogsaa har gjort det i det tydske Udskift, uagtet man ogsaa i Tydskland har en kodificeret Straffelovbog, som er yngre end vor, og som i Henseende til Kodifikation utvivlsom staaer over vor; men der har man ikke anset det for overskødigt at samle disse Bestemmelser paa eet Sted baade af Hensyn til, at det Publikum, der syssler med denne Lov, og for hvem denne Lov er af Bøgtighed, ikke kan antages altid at have Straffelovbogen ved Haanden, og ogsaa af Hensyn til, at en noget mere fylldig Skildring af de strafbare Handlinger vistnok kan være hensigtsmæssigt. Straffelovbogen indskrænker sig til nogle faa almindelige Sætninger, maaske for dette Tilfældes Vedkommende til i een almindelig Sætning at give sine Regler; men det er ikke altid klart for Lægmand, hvad den strækker sig ud over, og hvilke enkelte Handlinger han vil have at holde sig fra, det er derimod Noget, som ganske naturligt bør udførligt fremstilles i denne Lov, der jo syssler med dette

Forhold, og jeg kan med Hensyn til dette kun henvise til det Forbillede, jeg nævnedes, nemlig det tydske Lovforslag, der netop ogsaa har gjort det. Der er ogsaa en anden Betragtning, der er kommen frem, og det er den, at det ikke er saa klart, og i al Fald Noget, som ikke behøver at afgjøres ved denne Leilighed, om man vil forandre Straffelovbogens Bestemmelser Indhold. Det maa jo vel erindres, at Gjenstandene for disse Lovbestemmelser ikke ere identiske; Straffelovbogen handler om Bedrageri i Almindelighed i alt Muligt, der er Gjenstand for Handel, derimod handles her kun om Levnetsmidler. Det er Spørgsmaalet, om det er nødvendigt af Hensyn til den Rolle, det spiller for Befolkningens Sundhed og Velbefindende, at indføre særlig strenge Bestemmelser med Hensyn til Forhandling af Levnetsmidler. Det er det store Spørgsmaal, siger jeg, om man derfor skulde gaa til at indføre de samme Straffebestemmelser for andre Arter af Bedrageri i Handel og Vandel, der foregaa med Artikler, der ikke ere Levnetsmidler. Det forekommer mig ingenlunde ganske klart, og ialtsald er det et Spørgsmaal, som ikke vedkommer denne Sag, og som ikke behøver at indblandes i den. Det, som for dette Lovforslags Vedkommende er nødvendigt, er, at man kommer bort fra Bødestrafpen for disse Bedragerier i den daglige Handel og Vandel med Levnetsmidler, fordi Bødestrafpen ikke er tilstrækkelig. Erfaringen viser vistnok det, og der er, som ogsaa en af de ærede Rædere bemærkede, dog altid den Fare til Stede, at det kan betale sig at udrede Bøderne. Derfor tror jeg, at i Stedet for, at det efter den nu gjældende Praxis maa siges at være Reglen, at Folk slippe med Bøder for den Slags Forsøekelser, bør det Modsatte være Reglen, nemlig, at man ikke slipper med Bøder, men straffes med Fængsel, lad være det kun bliver et kort Fængsel, kun nogle Dage, det er dog i alt Fald Noget, der er ganske anderledes føleligt for den Raagjældende end Udredelsen af en Bøde, der maaske rigelig indkommer ved selve Forsøekningen og Bedrageriet. Det er den ene Ting, som med Hensyn til Straffebestemmelserne maa kræves efter denne Lovs Hensigt. En anden Ting er den, at der maa være en Slags Uagtsonhedsstraf, en Udvidelse af Uagtsonhedsbegrebet, om man vil, paa dette Omraade, fordi man ellers i de allerfleste Tilfælde vil staa magtesløs, naar man har med Andre at bestille end de første Producenter, idet nemlig Mellemhandlerne o. s. v., naar de ville slippe, ganske sikkert ville henstøde sig under, at de have solgt disse Artikler, som de have faaet dem. Man vil da Intet kunne udrette. Der maa paahvile dem et stærkere Ansvar i saa Henseende, og der er ikke noget Ubilligt deri, idet de Folk, der handle med Artikler af visse Arter, baade kunne og vistnok ogsaa i visse Tilfælde selv ville tage sig iagt for at blive narvede. Derfor er der, naar